Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2015–2016

Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1092

Vragen van de leden **Siderius** en **Van Gerven** (beiden SP) aan de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *het bericht dat in Enschede een zorggroep een loonoffer vraagt van duizend personeelsleden* (ingezonden 4 december 2015).

Antwoord van Staatssecretaris **Van Rijn** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) (ontvangen 12 januari 2016). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2015–2016, nr. 898.

Vraag 1
Vindt u het ook «hartstikke waardeloos» dat in Enschede zorggroep Manna duizend personeelsleden gevraagd heeft om loon in te leveren om een tekort op de eindafrekening 2015 te voorkomen? Kunt u uw antwoord toelichten?[1] [2]

Antwoord 1
Ik heb uit het mediabericht begrepen dat zorggroep Manna het personeel heeft gevraagd om een eenmalig, vrijwillig loonoffer in de vorm van inlevering van de eindejaarsuitkering en/of verlofdagen. Ik vind dit op zijn minst bijzonder. Instellingen bepalen echter hun eigen visie, handelen en personeelbeleid. Uiteraard dient dit wel te gebeuren binnen de wettelijke kaders en de van toepassing zijnde cao.

Vraag 2
Hoe verhoudt dit loonoffer, dat gevraagd wordt van personeel, zich met de eerdere gerechtelijke uitspraak dat financiële problemen niet afgewenteld mogen worden op medewerkers? Kunt u uw antwoord toelichten?[3]

Antwoord 2
Ik neem aan dat u in uw vraag refereert aan de gerechtelijke uitspraak van de Rechtbank Overijssel d.d. 13 november 2015 t.a.v. eenzijdige wijziging van functies en verlaging van de salarissen door TSN. Het verzoek van zorggroep Manna betreft, naar ik heb begrepen, een vrijwillig loonoffer dat aan medewerkers wordt gevraagd. Bij de gerechtelijke uitspraak betreft het een

[1] http://fd.nl/ondernemen/1129503/enschedese-zorggroep-vraagt-loonoffer-van-duizend-personeelsleden
[2] Trouw, d.d. 28 november 2015
[3] https://www.rechtspraak.nl/Organisatie/Rechtbanken/Overijssel/Nieuws/Pages/Thuiszorgorganisatie-mag-salarissen-niet-verlagen.aspx

ah-tk-20152016-1092
ISSN 0921 - 7398
’s-Gravenhage 2016

eenzijdige wijziging en in dit geval een verzoek om een vrijwillig loonoffer. Dit betreft verschillende situaties derhalve. In beide gevallen dient rekening te worden gehouden met de wettelijke kaders en de van toepassing zijnde cao.

Vraag 3
Hoeveel en welke andere thuiszorgorganisaties vragen of verplichten een loonoffer van het personeel omdat zij tekorten op het budget hebben? Bent u bereid dit uit te zoeken en de Kamer hierover te informeren?

Antwoord 3
Bij mij is niet bekend of, hoeveel en welke thuiszorgorganisaties een loonoffer vragen van of verplichten aan hun personeel. Ik zie geen reden om hier onderzoek naar te doen. Sociale partners gaan over de afspraken die worden gemaakt over arbeidsvoorwaarden in de cao. Vanzelfsprekend gaan sociale partners ook over de naleving van deze afspraken. Werknemers kunnen – indien ze van mening zijn dat de werkgever de cao niet naleeft – uiteindelijk via de rechter eventueel naleving van de cao vorderen.

Vraag 4
Bent u bereid om per direct extra zorgbudget aan gemeenten te verstrekken, zodat dergelijke loonoffers niet meer gevraagd hoeven worden? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4
Op 4 december 2015 heb ik een brief (TK 2015–2016, 29 282 nr. 238) aan uw Kamer gestuurd over de gezamenlijke aanpak die ik met FNV, CNV en VNG heb afgesproken voor het creëren van nieuwe perspectief voor langdurige zorg en ondersteuning. Daarbij worden ook extra financiële middelen vrijgemaakt en worden de voorwaarden voor de inzet van middelen aangepast zodat gemeenten concrete afspraken kunnen maken over reguliere werkgelegenheid, fatsoenlijke arbeidsvoorwaarden en goede kwaliteit.

Vraag 5
Wanneer gaat u maatregelen nemen om de sloop van de thuiszorg te stoppen, in plaats van telkens uw gratis medeleven te belijden en verder niets te doen? Kunt u uw antwoord toelichten?

Antwoord 5
Het kabinet biedt met haar beleid perspectief op een houdbare langdurige zorg en ondersteuning waarin de menselijke maat centraal staat. De ontwikkelingen monitor ik zorgvuldig en waar nodig draag ik bij aan het in het vizier houden van dat perspectief zoals met de in mijn brief van 4 december 2015 geschetste aanpak (TK 2015–2016, 29 282, nr. 238).